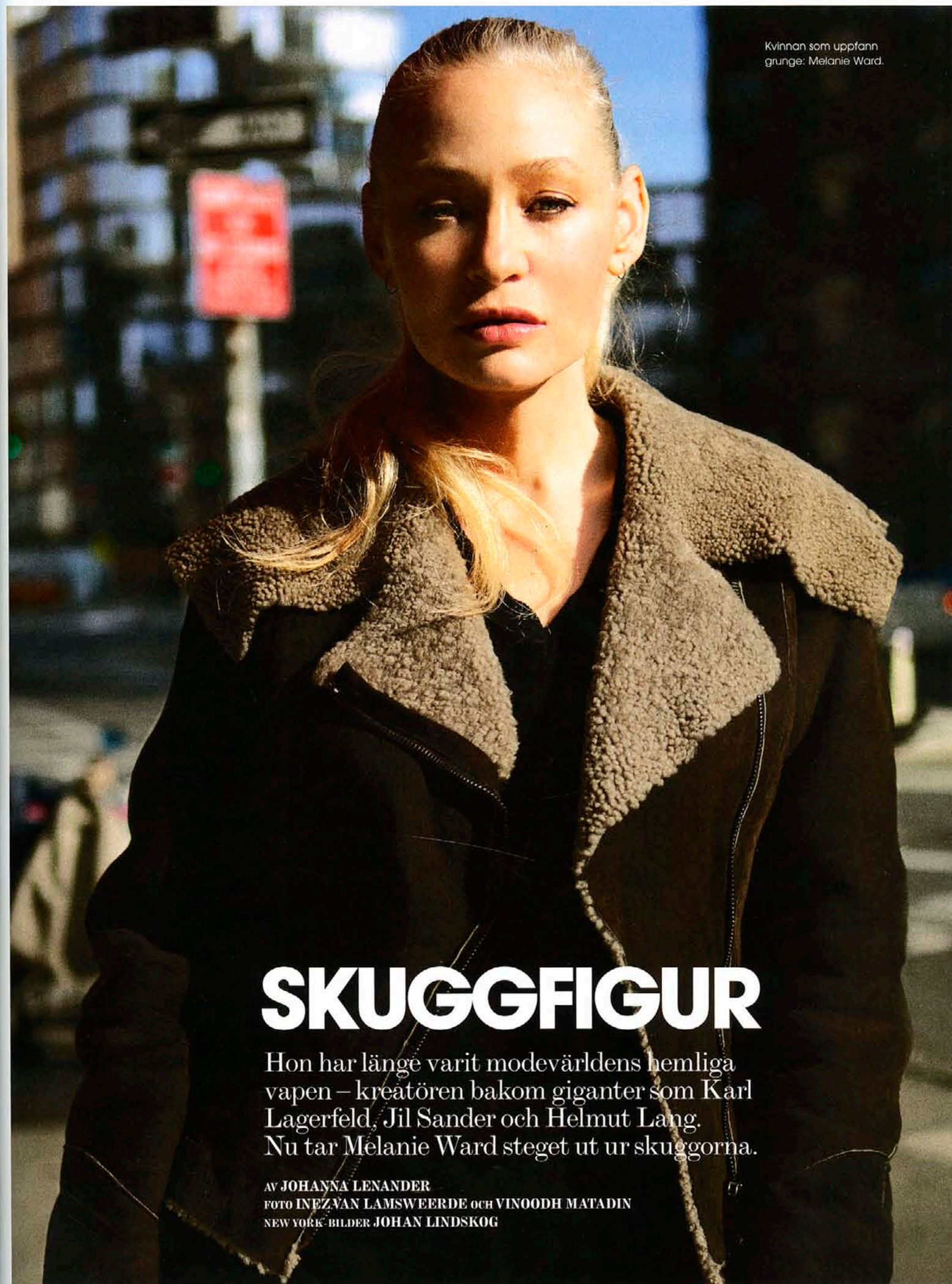

MODE

Kvinnan som uppfann
grunge: Melanie Ward.

SKUGGFIGUR

Hon har länge varit modevärldens hemliga vapen – kreatören bakom giganter som Karl Lagerfeld, Jil Sander och Helmut Lang. Nu tar Melanie Ward steget ut ur skuggorna.

AV JOHANNA LENANDER
FOTO INEZ VAN LAMSWEERDE OCH VINOODH MATADIN
NEW YORK-BILDER JOHAN LINDSKOG

Melanie Wards första kollektion för egna märket Blouson Noir, våren/sommaren 2010. Säljs bland annat på Opening Ceremony, New York, och Colette, Paris.

”Vi drog omkring på iskalla stränder och dystra London-gator med en osminkad, rufsig Kate Moss som kisade mot solen. Vi var inspirerade av det icke-perfekta.”

MELANIE WARD ÄR NÄSTAN genomskinligt blond, orubbligt vänlig och har en ofelbar instinkt för vad som ligger i tiden. Efter nära två decennier som moderedaktör på Harper's Bazaar och designpartner till bland annat Helmut Lang och Karl Lagerfeld, är hon modevärldens mest inflytelserika doldis. Ward är mest känd som stylisten som uppfann grunge, men hon har även hjälpt till att definiera modet under nittio- och nollnolltalen. Medan Helmut, Karl, Calvin och Jil stod på catwalken och vinkade gömde sig Ward bakom kulisserna, under titlar som "creative director", "consultant", "muse" och "alter ego".

Men i höstas lanserade Melanie Ward till slut sin första egna kollektion. Tillsammans med konstnären och stickningsdesignern Graham Tabor, har hon skapat ett eget märke. Blouson Noir innebär strama, sexiga kläder med androyna undertoner och enfärgad kvalitet i sömnad och material. För den som känner till hennes estetik ser det mesta bekant ut: en blandning av skräddade silhuetter och löst draperade former, kontraster mellan maskulint och feminint, balans mellan tajta och vida proportioner, en sober färgskala med mycket svart och vitt – och ett slags chic självklarhet som säger "jag anstränger mig precis lagom för att se cool ut, men inte mer".

– Det viktigaste för oss är att man först lägger märke till kvinnan som bär kläderna och inte tvärtom, säger Graham Tabor.

– Det får inte se ansträngt ut.

En naturlig, lite tuff attityd är ett av Wards kännetecken.

Även om hon som stylist ofta arbetar med avancerade silhuetter och intrikata lager på lager så ser hennes modeller aldrig upklädda ut.

– Jag har alltid varit lite respektlös inför kläder. Till och med en balklänning kan se modern och cool ut om man bär den med en viss nonchalans. Jag strävar efter en känsla av vårdslöshet, säger hon.

Ward var den första stylisten som ansågs vara katalysator av en trend. Och när man tänker efter är hon kanske också den enda som förtjänat att bli det.

– Melanie vet att hon har påverkat väldigt mycket av dagens mode och hur kvinnor klär sig. Men hon är alldeles för ödmjuk för att erkänna det, säger hennes bror, fotografen Anthony Ward. Hennes karriär började 1989 i London när hon, tillsammans med fotograferna Corinne Day, Nick Knight och David Sims, experimenterade fram modebilder som var spontana och nästan dokumentära i sin framtoning. Deras estetik – som fick öknamnet "heroin chic" – kritiserades hårt. Modellerna var för smala, sura och glåmiga. Kläderna var sjaskiga och fula. Fotot var gryntigt och amatörmässigt.

– Det vi gjorde var den totala motsatsen till den tidens mode som handlade om supermodeller och uppumpad glamour, berättar Ward.

– Vi ville fånga vår verklighet. Vi drog omkring på iskalla stränder och dystra London-gator med en osminkad, rufsig Kate Moss

som kisade mot solen. Vi var inspirerade av det icke-perfekta.

Wards styling handlade mer om att göra kläder som hon gillade än att sno ihop en cool outfit.

– Jag gjorde massor av hål i kashmirtröjor och linnen. Eftersom det inte fanns jeans med låg midja köpte jag byxor som var för stora och hängde på höfterna. Sedan drog jag upp dem i grenen och häftade ihop dem baktill så att de satt tajt som leggings.

Hippa Londontidningar som The Face och i-D hakade på grungetrenden. Den nya vågen av modeller, fotografer och stylister började gradvis infiltrera massmarknaden. Det stora genombrottet kom 1992 när Calvin Klein bokade Kate Moss och Ward för lanseringen av det ungdomliga spinoff-märket CK. Plötsligt hade flanellskjortor, piercings och svettiga ylle mössor helt slagit ut Alaïa-klänningar och läderkepsar.

Melanie Wards moderevolution började tidigt.

– Hon klippte punkfrisyrer på sina barbiédockor och rev sönder deras kläder långt innan punk blev populärt, säger brodern Anthony Ward.

Intresset för kläder handlade om något helt annat än shopping.

– Jag köpte second handkläder på loppmarknader och sydde om dem med min fasters symaskin, berättar hon.

– Tröjor blev till snodda kjolar som satt som fodral och jag gjorde om kavajer till miniklänningar. Jag var helt fixerad vid svart och färgade mina kläder i kastruller i köket.

Wards styrka är hennes förmåga att omtolka material och former för att uttrycka en känsla. Hon skissar inte sina idéer utan

arbetar fysiskt och intuitivt med tyger som hon klipper och draperar kring sin egen kropp.

– Jag gillar att försöka skapa något som jag aldrig har sett förut, säger hon.

– Jag tycker om utmaningar. När jag jobbar med ett modeprojekt vänder jag allting upp och ner, ut och in, bara för att se hur det blir. Jag känner instinktivt när det blir rätt. Allt jag gör kommer från magen och hjärtat, inte huvudet.

Graham Tabor och Melanie Ward träffades när de båda jobbade med Karl Lagerfelds kortlivade (två säsonger) New York-kollektion. Det var meningen att den skulle vara ungefär vad CK var för Calvin Klein på nittiotalet – ung, hipp, lite avantgarde. Tabor designade de stickade plaggen. Ward designade i princip allt annat, även om kläderna bar Karls namn. När företaget såldes lades det lovande märket ner eftersom de nya ägarna inte ansåg det vara tillräckligt vinstgivande. Ward, känd i branschen för sin snällhet, hjälpte till att skaffa nya jobb åt alla som jobbat för henne. Hon och Tabor förblev vänner.

När jag träffade henne under hösten 2008 uttryckte hon en viss frustration över att inte ha något riktigt designprojekt. Hon pratade om sin längtan efter att arbeta med tyger och frammana mönster med händerna. Hon hade precis flyttat ihop med sin pojkvän och fått utlopp för sin kreativa energi genom att inreda deras loft med slitna Bauhaus-möbler och vindpinade strandfynd. Strax därefter tog förhållandet slut och Melanie fick plötsligt mer fritid än hon ville ha. Hon började fundera på ett samarbete med Tabor.

– Vi träffades ofta och pratade mycket och drack en massa te på balkongen, säger Tabor.

– Vi diskuterade olika uppslag och bestämde oss för att göra något. Först var det meningen att det bara skulle vara tio-femton plagg men vi hade så många idéer att det fortsatte att växa. Till sist blev det 35 plagg.

Ledmotivet fann de i en låda med gamla kökshanddukar.

– Mel hade köpt en massa antika handdukar som vi drog fram och studerade. Vi var väldigt inspirerade av deras yta och patina. Sedan tittade vi på en bok om halvfärdiga hotell på Sinai-halvön och en annan bok om nomader i Afrika. Vi var fascinerade av alla fantastiska färger som blekts av solen, säger Tabor.

Blouson Noir hade en mycket diskret lansering. Ward och Tabor presenterade kollektionen i Paris och visade den själva i ett showroom med hjälp av en modell. Kläderna köptes upp av prestigebutiker som Barneys och Opening Ceremony i New York, Colette i Paris och Browns i London. För tillfället har de inte planerat någon fortsättning. Men det är svårt att riktigt veta vad som gäller. Ward undviker gärna konkreta svar när det gäller framtiden.

– Om jag försöker kontrollera vad som ska hända i framtiden eller fastnar i det förflutna så kan jag inte vara kreativ, säger hon.

– Jag är inte nostalgisk. Jag försöker leva i nuet. ©

FAKTA: MELANIE WARD

Melanie Ward designade kläder redan som trettonåring. Efter examen från London University blev hon en del av den estetiska rörelse som omdefinierade London som modestad. Hon stylade de första bilderna i The Face på Kate Moss, med Corinne Day som fotograf. Därefter följde en lång karriär som creative director på Calvin Klein, Karl Lagerfeld och Helmut Lang. Det sistnämnda modehuset jobbade Ward för i tretton år. Sedan 1995 är hon moderedaktör på Harper's Bazaar US. Ward bor i Greenwich Village, New York.

